

NEMES Z. MÁRIÓ

Mérők

Elromlott a nőmérő, a személyzet tanácsstalanul táncol, kezükben csoki. A legjobb családban is előfordul, hogy a mérték halott, de hát mi lesz a holnapi búcsúval? Szerencsére a férfimérő még működőképes, így elő is húzzák a barna szobából, és sorjáznak az alanyok. Először kismamaruhába öltöztetik őket, aztán valami vérbe. A férfimérő lázasan zajong, mintha már előre örülne a barna bálnak, amikor a ringlis ütemére a lemért lány forog.

*

Nőmérő és férfimérő összebarátkoznak, amikor áramszünet van. (Az egyik hideget csinál, a másik meleget.) Utána megint utálják egymást, és a mérőterem padlóján szurokban ázik a tengely.

*

Van, amikor állatokat engednek be, hogy vajon a nőmérő fel tud-e nőni a feladathoz, de a férfimérő gyorsabb, és nyomban lemér három malacot. A nőmérő nem sír, bár nagyon recseg, eltört hát az éjszaka mélye! Disznó disznónak farkasa.

*

A zsírkertből mindig hoznak friss kenőanyagot. A férfimérő gőgjében sikít. Jól megkeni a szapora népség. (A szomszédban kazlak égnek, de ez már a búcsú.) A nőmérő csendben figyeli a kezelést, aztán arra gondol, hogy mennyire utált rokkának lenni.

*

Az utolsó alany is kifut az udvarra. Már mindegy, milyen állagúak, hiszen az erjedés általános, a formalint megitta a személyzet. A mérők használaton kívül várják az ünnep végét, és unalmukban gyereket csinálnak, hogy legközelebb a kicsinyek se maradjanak ki. Jólétünk alapja energia, és az éjszaka csupa bauxit.